



[psi]

KNJIŽNI FENOMEN

Sama sem bila doma, ko je zazvonil telefon.

“Ali poznaš [psi]?” me je presenetila Ana.

“Poznam kaj?”

“Pričakuj pošiljko, na tvoj naslov sem naročila knjigo. Spremenila ti bo življenje!”

“Knjigo?”

“Da, darilo za mojo najboljšo prijateljico! In verjemi, česa podobnega še nisi imela v rokah! Več ti pa ne povem! Pokliči me, ko jo dobiš!”

Z Ano sva se začeli pogostejše družiti, potem ko sem se ločila. Postala je moja prijateljica in zaupnica, v najtežjih trenutkih mi je bila v oporo. Izkušena je in razgledana in življenje tudi njej ni prizanašalo, zdi pa se mi, da je že po naravi veliko močnejša od mene. Presenetilo me je, da tako govori o knjigi, saj, odkar jo poznam, ni imela veliko časa za knjige.

Naslednji dan je poštar prinesel pošiljko. Odprem paket in zagledam čudovito srebrno škatlo, v njej pa dovršeno oblikovano črno-belo knjigo z reliefom golega moškega na platnicah. Knjiga je imenitno obdelana, s srebrno obrezo, kot v starih časih. Na naslovnici ni nobenega zapisa, zato z naraščajočo radovednostjo odprem to zajetno delo in pogledam v kolofon, da bi tu izvedela, kdo je avtor, ki v knjigi ni naveden. Odgovora ne dobim.

Pokličem Ano.

“Ti si čisto nora, ta knjiga stane celo premoženje!!”

“Premoženje?! Ne boš je dobila v nobeni knjižnici, nanjo se ponekod čaka tudi po več let. Nihče ne ve niti tega, od kod se je vzela, kaj šele, kdo jo je napisal. Povem ti pa, da na kaj tako genialnega pred tem še nisem naletela. Sprva se zdi, da gre za nekakšen roman, nato pa odkriješ, da je to gola resnica, gola kot Eros na naslovnici!” se je v telefon smejala Ana.

Obšla me je še večja radovednost. Kaj lahko Ano, ki vendar stoji z obema nogama na trdnih tleh, tako obsede? Sama sem prebrala veliko knjig, tu in tam kakšno tudi kupim, še nobena pa me ni tako prevzela, da bi jo brala znova. In nikoli mi ne bi padlo na pamet, da bi si kupila tako drago knjigo, sploh če si je pred tem ne bi mogla ogledati, vsaj v knjižnici. Naslov [psi] pomeni predzadnjo črko grške abecede – na naslovnici jo ponazarja lik Erosa z dvignjenima rokama. S svojo nenavadno zunanostjo knjiga sprva zbudi sum, da gre za ezoteriko, morda za religiozno vsebino. Takih knjig ne maram, tako kot tudi ne tistih, ki z različnimi življenjskimi modrostmi in nasveti pametujejo, kako je mogoče priti do sreče in čudovitega življenja. Pravzaprav ne vem, kaj bi me v življenju sploh še lahko zelo presenetilo ali vsaj nekoliko vznemirilo, kaj šele tako prevzelo, da bi nekomu brez posebnega razloga podarila tako drago knjigo!

Najprej sem prebrala priložena navodila za branje. V njih piše, da naj bralec na določenih mestih neha brati, odloži knjigo in prebrano prespi. Tako knjige ni mogoče preleteti z bralskim maratonom, vsaj ne, če želiš upoštevati navodila. Eros me je hitro očaral s slogom pisanja, zgodba pa je že po nekaj straneh navrgla tudi zanimivosti, ki sem jim hotela priti do dna. Naslednjih štirinajst dni se je moje življenje vrtelo samo okoli te knjige. Zvečer sem brala, ponoči intenzivno sanjala, čez dan pa sem razmišljala o prebranem in komaj čakala, da se spet pridružim Erosu na tem nenavadnem potovanju po svetovih človeške psihe. V knjigi se vrhunci in nova spoznanja kar vrstijo, in ko sem že mislila, da še več vendar ne more obstajati, me je presenetilo že naslednje poglavje. Tako je bilo vse do zadnje strani, ko sem po čudoviti katarzi v solzah onemela od lepote prebranega in spoznanega. Ko sem obrnila zadnjo, 777. stran, se je moj svet, svet, ki sem ga poznala vse življenje, podiral. Zakaj ta knjiga šele zdaj?!

Na koncu knjige sem našla še naslov spletne strani www.psi.si, kjer je tudi formular za njeno naročilo. Kupila sem štiri izvide ... in enega poslala svojemu bivšemu možu.